

Środa, 5 lipca 2017 r.

P8_TA(2017)0300

Unijne ramy prawne dotyczące naruszeń przepisów prawa celnego oraz sankcji *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie unijnych ram prawnych dotyczących naruszeń przepisów prawa celnego oraz sankcji (COM(2013)0884 – C8-0033/2014 – 2013/0432(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2018/C 334/37)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0884),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 33 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0033/2014),
 - uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 i art. 33 oraz 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez parlament Litwy i parlament Szwecji, w których stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 21 września 2016 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 59 i 39 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz opinię Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0239/2016),
1. przyjmuje jako swoje stanowisko w pierwszym czytaniu tekst przyjęty w dniu 25 października 2016 r. ⁽²⁾;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli zastąpi ona pierwotny wniosek, wprowadzi w nim istotne zmiany lub planuje ich wprowadzenie;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2013)0432

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 5 lipca 2017 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/... w sprawie unijnych ram prawnych dotyczących naruszeń przepisów prawa celnego oraz sankcji

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i 114, [Popr. 1]

⁽¹⁾ Dz.U. C 487 z 28.12.2016, s. 57.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0400.

Środa, 5 lipca 2017 r.

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Przepisy w dziedzinie unii celnej są zharmonizowane przepisami prawa unijnego. Egzekwowanie przepisów w dziedzinie unii celnej wchodzi jednak w zakres prawa krajowego państw członkowskich.
- (1a) **Niniejsza dyrektywa powinna być zgodna z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽³⁾ (zwanym dalej „kodeksem”). [Popr. 2]**
- (2) ~~Dlatego też naruszenia~~ **Naruszenia** przepisów prawa celnego i związane z tym sankcje podlegają 28 różnym zbiorom przepisów ~~prawnych~~. Wskutek tego naruszenie unijnych przepisów prawa celnego nie jest traktowane w taki sam sposób w całej Unii, a sankcje, jakie mogą zostać nałożone w każdym przypadku, różnią się pod względem charakteru i surowości w zależności od państwa członkowskiego, które je nakłada, **co może prowadzić do uszczuplenia dochodów państw członkowskich oraz do zakłóceń w handlu**. [Popr. 3]
- (3) Rozbieżności między systemami prawnymi państw członkowskich ~~mają wpływ~~ nie tylko **mają negatywny wpływ** na optymalne zarządzanie unią celną **i przejrzystość niezbędną do zapewnienia właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, jeśli chodzi o sposoby postępowania poszczególnych organów celnych w przypadku naruszeń**, ale także uniemożliwiają ~~stworzenie przedsiębiorcom~~ **osiągnięcie** równych warunków działania w unii celnej **dla przedsiębiorców, już podlegających w Unii różnym zbiorom przepisów**, ponieważ ~~mają wpływ~~ **wpływa to** na ich dostęp do uproszczeń celnych i ułatwień. [Popr. 4]
- (4) Kodeks został opracowany z myślą o międzynarodowym środowisku elektronicznym, w którym organy celne przekazują sobie informacje w czasie rzeczywistym i w którym decyzja podjęta przez jedno państwo członkowskie jest stosowana we wszystkich pozostałych państwach członkowskich. Te ramy prawne wymagają zatem zharmonizowanego egzekwowania przepisów. Kodeks zawiera również przepis, który zobowiązuje państwa członkowskie do określenia skutecznych, odstraszających i proporcjonalnych sankcji.
- (5) Ramy prawne dotyczące egzekwowania unijnych przepisów prawa celnego przewidziane w niniejszej dyrektywie są spójne z obowiązującym prawodawstwem w zakresie ochrony interesów finansowych Unii, a w szczególności z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/... ⁽⁴⁾. Naruszenia przepisów prawa celnego podlegające ramom prawnym ustanowionym niniejszą dyrektywą obejmują naruszenia przepisów prawa celnego, które mają wpływ na te interesy finansowe, a jednocześnie nie podlegają przepisom służącym ich ochronie za pośrednictwem prawa karnego, a także naruszenia przepisów prawa celnego, które nie mają żadnego wpływu na interesy finansowe Unii.
- (6) ~~Należy~~ **W niniejszej dyrektywie należy** ustanowić wykaz czynów, które powinny być traktowane jako naruszenia unijnych przepisów prawa celnego i ~~które powinny~~ podlegać sankcjom. Te naruszenia przepisów prawa celnego powinny być w pełni oparte na obowiązkach wynikających z przepisów prawa celnego z bezpośrednim odniesieniem do kodeksu. Niniejsza dyrektywa ~~nie określa, czy~~ powinna **przewidywać, że** w odniesieniu do tych naruszeń przepisów prawa celnego państwa członkowskie mają stosować sankcje ~~na podstawie prawa administracyjnego czy karnego~~ **inne niż karne. Państwa członkowskie powinny także móc przewidzieć nakładanie sankcji karnych, zgodnie z prawem krajowym i prawem Unii, zamiast sankcji innych niż karne, jeżeli wymaga tego charakter i waga danych naruszeń, by sankcje były odstraszające, skuteczne i proporcjonalne**. [Popr. 5]

⁽¹⁾ Dz.U. C 487 z 28.12.2016, s. 57.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2017 r.

⁽³⁾ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).**

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/... z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (Dz.U. ...).

Środa, 5 lipca 2017 r.

- (7) ~~Pierwsza kategoria czynów powinna obejmować naruszenia przepisów prawa celnego, za które odpowiedzialność ponoszona jest na zasadzie ryzyka i w których nie musi występować element winy, przy uwzględnieniu obiektywnego charakteru obowiązków w danym przypadku oraz faktu, że osoby odpowiedzialne za ich dopełnienie nie mogą ignorować ich istnienia i wiążącego charakteru. [Popr. 6]~~
- (8) ~~Druga i trzecia kategoria czynów powinna obejmować naruszenia przepisów prawa celnego popełnione, odpowiednio, w wyniku niedbalstwa lub umyślnie, gdy ustalenie tego elementu subiektywnego jest konieczne do zaistnienia odpowiedzialności. [Popr. 7]~~
- (9) Podżeganie do czynu stanowiącego naruszenie przepisów prawa celnego popełnione umyślnie lub pomocnictwo w popełnieniu tego czynu oraz usiłowanie umyślnego popełnienia pewnych naruszeń przepisów prawa celnego należy traktować jako naruszenia przepisów prawa celnego.
- (10) W celu zagwarantowania pewności prawa należy określić, że wszelkie działania lub zaniechania wynikające z błędu organów celnych, **o którym mowa w kodeksie**, nie powinny być traktowane jako ~~naruszenia~~ **stanowiące naruszenie** przepisów prawa celnego. [Popr. 8]
- (11) Państwa członkowskie powinny zapewnić możliwość powstania odpowiedzialności zarówno osób prawnych, jak i fizycznych za takie samo naruszenie przepisów prawa celnego, gdy zostało ono popełnione na korzyść osoby prawnej.
- (12) W celu zbliżenia krajowych systemów sankcji państw członkowskich należy określić skale sankcji, które odzwierciedlałyby ~~różne kategorie~~ **wagę** naruszeń przepisów prawa celnego ~~oraz ich wagę~~. W celu zapewnienia skuteczności, proporcjonalności i odstraszającego efektu nakładanych sankcji państwa członkowskie powinny także zapewnić uwzględnianie przez ich właściwe organy ~~pewnych~~ **określonych** okoliczności obciążających i łagodzących przy określaniu rodzaju i poziomu sankcji, które mają zostać zastosowane. [Popr. 9]
- (12a) **Wyłącznie w przypadkach, gdy poważne naruszenia wiążą się nie z faktem niezapłacenia ceł, lecz z wartością danych towarów, np. w przypadku naruszeń dotyczących praw własności intelektualnej lub towarów niedozwolonych lub objętych ograniczeniami, organy celne powinny uzależnić nakładaną sankcję od wartości towarów.** [Popr. 10]
- (13) Termin przedawnienia dla postępowań dotyczących naruszenia przepisów prawa celnego należy ustalić na cztery lata od dnia jego popełnienia lub, w przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń, od dnia gdy działanie stanowiące to naruszenie prawa ustaje. Państwa członkowskie powinny zapewnić możliwość przerwania biegu okresu przedawnienia przez czynność związaną z dochodzeniem lub postępowaniem sądowym dotyczącym **tego** naruszenia przepisów prawa celnego **lub przez czynność osoby odpowiedzialnej za naruszenie**. Państwa członkowskie ~~mogą określić przypadki~~ **powinny mieć możliwość określenia**, w których **jakich przypadkach** okres ten ulega zawieszeniu. Wszczęcie lub kontynuowanie tych postępowań powinno być wykluczone **jest zawieszony**. **Wszelkie postępowania powinny się przedawniać** po upływie ośmiu lat **niezależnie od przerw w okresie przedawnienia**, natomiast okres przedawnienia w odniesieniu do egzekwowania sankcji powinien wynosić trzy lata. [Popr. 11]
- (14) Zawieszenie postępowania administracyjnego dotyczącego naruszenia przepisów prawa celnego powinno być przewidziane w przypadkach, gdy w związku z tymi samymi faktami wszczęto postępowanie karne przeciwko tej samej osobie. Kontynuowanie postępowania administracyjnego po zakończeniu postępowania karnego powinno być możliwe jedynie przy ścisłym przestrzeganiu zasady *ne bis in idem*, **co oznacza, że za to samo wykroczenie lub przestępstwo nie można karać dwukrotnie**. [Popr. 12]
- (15) Aby uniknąć sporów kompetencyjnych pozytywnych należy ustanowić zasady określania państwa członkowskiego właściwego do rozpatrzenia sprawy.
- (15a) **Ogólnym celem niniejszej dyrektywy jest zapewnienie skutecznego egzekwowania unijnych przepisów prawa celnego. Ramy prawne przewidziane w niniejszej dyrektywie nie umożliwiają jednak zastosowania zintegrowanego podejścia do egzekwowania przepisów, w tym nadzorowania, kontroli i dochodzenia. Komisja powinna zatem przekazać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat tych aspektów, w tym na temat wdrożenia wspólnych ram zarządzania ryzykiem, aby ocenić, czy potrzebne są dalsze przepisy.** [Popr. 13]

Środa, 5 lipca 2017 r.

- (16) Niniejsza dyrektywa powinna przewidywać współpracę między państwami członkowskimi i Komisją w celu zapewnienia skutecznych działań przeciwko naruszeniom przepisów prawa celnego.
- (17) Aby ułatwić prowadzenie dochodzeń w sprawie naruszeń przepisów prawa celnego właściwe organy powinny mieć prawo do tymczasowego zajęcia wszelkich towarów, środków transportu oraz wszelkich innych środków wykorzystanych do popełnienia naruszenia przepisów.
- (18) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁽¹⁾, państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (18a) Niniejsza dyrektywa ma na celu zacieśnienie współpracy celnej przez zbliżenie ustawodawstw krajowych dotyczących sankcji za naruszanie przepisów prawa celnego. Ze względu na znaczne różnice występujące obecnie między tradycjami prawnymi państw członkowskich nie jest możliwa pełna harmonizacja w tej dziedzinie. [Popr. 14]**
- (19) Ponieważ niniejsza dyrektywa ma służyć określeniu wykazu naruszeń przepisów prawa celnego wspólnego dla wszystkich państw członkowskich i zapewnić podstawę skutecznych, odstrasżających i proporcjonalnych sankcji, które mają być nakładane przez państwa członkowskie w całościwie zharmonizowanym obszarze unii celnej, cele te nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie w oparciu o ich różne tradycje prawne, natomiast ze względu na skalę i skutki możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. ~~Niniejsza dyrektywa ustanawia ramy prawne dotyczące~~ **Celem niniejszej dyrektywy jest przyczynianie się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego i określenie ram prawnych dotyczących** naruszeń unijnych przepisów prawa celnego i przewiduje ~~sankcje~~ **ona nakładanie sankcji innych niż karne** za te naruszenia, **zbliżając przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państw członkowskich.** [Popr. 15]

2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do naruszenia obowiązków określonych w rozporządzeniu (UE) nr 952/2013 (zwanym dalej „kodeksem”) oraz identycznych obowiązków określonych w innych częściach unijnych przepisów prawa celnego, określonych w art. 5 ust. 2 kodeksu.

2a. Niniejsza dyrektywa obejmuje obowiązki państw członkowskich wobec partnerów handlowych Unii Europejskiej, a także Światowej Organizacji Handlu (WTO) i Światowej Organizacji Celnej, z myślą o utworzeniu jednolitego i rzeczywistego rynku wewnętrznego przy równoczesnym ułatwieniu handlu i zapewnieniu pewności. [Popr. 16]

Artykuł 2

Naruszenia przepisów prawa celnego i sankcje **Zasady ogólne**

1. Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji za naruszenia unijnych przepisów prawa celnego określone w art. 3 ~~do~~ i 6, **w ścisłej zgodności z zasadą ne bis in idem.**

Państwa członkowskie zapewniają uznawanie działań lub zaniechań wymienionych w art. 3 i 6 za stanowiące naruszenie przepisów prawa celnego, niezależnie od tego czy dopuszczono się ich w wyniku niedbalstwa, czy umyślnie.

Państwa członkowskie mogą, zgodnie z prawem krajowym i prawem Unii, przewidzieć nakładanie sankcji karnych zamiast sankcji innych niż sankcje karne, jeżeli wymaga tego charakter i waga danych naruszeń, by sankcje były odstraszające, skuteczne i proporcjonalne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

Środa, 5 lipca 2017 r.

2. Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) organy celne ustalają, czy naruszenie zostało popełnione w wyniku niedbalstwa, co oznacza, że osoba odpowiedzialna nie zachowała należytej staranności w zakresie kontroli swoich czynności lub zastosowała środki rażąco niewystarczające do uniknięcia okoliczności prowadzących do naruszenia, jeżeli ryzyko wystąpienia takiego naruszenia można było racjonalnie przewidzieć;
- b) organy celne ustalają, czy naruszenie zostało popełnione umyślnie, co oznacza, że osoba odpowiedzialna dopuściła się działania lub zaniechania, wiedząc, że to działanie lub zaniechanie stanowi naruszenie, lub umyślnie i świadomie dążąc do złamania przepisów prawa celnego;
- c) błędy lub pomyłki pisarskie nie stanowią naruszenia przepisów prawa celnego, chyba że wszystkie okoliczności jasno wskazują, że popełniono je umyślnie albo w wyniku niedbalstwa. [Popr. 17]

Artykuł 2a

Ułatwienia w handlu

W celu dopełnienia obowiązków Unii wynikających z umowy WTO o ułatwieniach w handlu państwa członkowskie działają wspólnie na rzecz stworzenia systemu współpracy obejmującego wszystkie państwa członkowskie. System ten służy koordynacji kluczowych wskaźników skuteczności sankcji celnych (analiza liczby odwołań, wskaźnik powtarzalności naruszeń itd.), rozpowszechnianiu najlepszych praktyk wśród organów celnych (skuteczność kontroli i sankcji, zmniejszenie kosztów administracyjnych itd.), przekazywaniu doświadczeń przedsiębiorców i tworzeniu powiązań między nimi, monitorowaniu sposobu działania służb celnych oraz prowadzeniu prac statystycznych dotyczących naruszeń popełnianych przez przedsiębiorstwa z państw trzecich. W systemie współpracy wszystkie państwa członkowskie są niezwłocznie powiadamiane o dochodzeniach w sprawie naruszeń przepisów prawa celnego i udowodnionych naruszeniach, tak aby ułatwić wymianę handlową, zapobiegać wprowadzaniu na rynek wewnętrzny nielegalnych towarów i poprawić skuteczność kontroli. [Popr. 18]

Artykuł 3

Naruszenia przepisów prawa celnego, za które odpowiedzialność ponoszona jest na zasadzie ryzyka

Państwa członkowskie zapewniają, aby następujące działania lub zaniechania stanowiły naruszenia przepisów prawa celnego bez względu na fakt, czy wystąpił element winy:

- a) niezapewnienie przez osobę składającą zgłoszenie celne, deklarację do czasowego składowania, przywózową lub wywózową deklarację skróconą, zgłoszenie do powrotnego wywozu lub powiadomienie o powrotnym wywozie prawidłowości i kompletności informacji podanych w zgłoszeniu, deklaracji, powiadomieniu lub wniosku zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. a) kodeksu;
- b) niezapewnienie przez osobę składającą zgłoszenie celne, deklarację do czasowego składowania, przywózową lub wywózową deklarację skróconą, zgłoszenie do powrotnego wywozu lub powiadomienie o powrotnym wywozie autentyczności, prawidłowości i ważności załączonego dokumentu zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. b) kodeksu;
- c) niezłożenie przez osobę przywózowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 127 kodeksu, zgłoszenia przybycia statku morskigo lub statku powietrznego zgodnie z art. 133 kodeksu, deklaracji do czasowego składowania zgodnie z art. 145 kodeksu, zgłoszenia celnego zgodnie z art. 158 kodeksu, powiadomienia o działalności w wolnym obszarze celnym zgodnie z art. 244 ust. 2 kodeksu, deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie zgodnie z art. 263 kodeksu, zgłoszenia do powrotnego wywozu zgodnie z art. 270 kodeksu, wywózowej deklaracji skróconej zgodnie z art. 271 kodeksu lub powiadomienia o powrotnym wywozie zgodnie z art. 274 kodeksu;
- d) niedopełnienie przez przedsiębiorcę obowiązku przechowywania dokumentów i informacji związanych z zakończeniem formalności celnych na dowolnym nośniku przez okres wymagany przepisami prawa celnego zgodnie z art. 51 kodeksu;
- e) podjęcie towarów wprowadzonych na obszar celny Unii z dozoru celnego bez zgody organów celnych, wbrew przepisom art. 134 ust. 1 akapit pierwszy i drugi kodeksu;
- f) podjęcie towarów objętych dozorem celnym wbrew przepisom art. 134 ust. 1 akapit czwarty, art. 158 ust. 3 i art. 242 kodeksu;

Środa, 5 lipca 2017 r.

- g) niewykonanie przez osobę wprowadzającą towary na obszar celny Unii obowiązków dotyczących ich przewiezienia do właściwego miejsca zgodnie z art. 135 ust. 1 kodeksu lub ~~poinformowania~~ **niepoinformowanie bez zwłoki** organów celnych, gdy obowiązki te nie mogą zostać wykonane zgodnie z art. 137 ust. 1 i 2 kodeksu, **oraz niepoinformowanie o miejscu, w którym znajdują się towary;**
- h) niewprowadzenie przez osobę wprowadzającą towary do wolnego obszaru celnego, jeżeli wolny obszar celny przylega do granicy lądowej między państwem członkowskim a krajem trzecim, tych towarów do wolnego obszaru celnego bezpośrednio bez przejazdu przez inną część obszaru celnego Unii zgodnie z art. 135 ust. 2 kodeksu;
- i) nieprzedstawienie dokumentów organom celnym przez zgłaszającego, który składa deklarację do czasowego składowania lub zgłoszenie do procedury celnej, gdy wymagają tego przepisy unijne lub gdy jest to konieczne do kontroli celnych zgodnie z art. 145 ust. 2 i art. 163 ust. 2 kodeksu;
- j) nieobjęcie towarów nieunijnych, które są czasowo składowane, procedurą celną lub niewywiezienie ich powrotnie przez przedsiębiorcę **w odpowiednim terminie, zgodnie z art. 149 kodeksu, przez odpowiedzialnego za te towary w odpowiednim terminie zgodnie z art. 149 kodeksu zgłaszającego, który składa deklarację do czasowego składowania, lub przez odpowiedzialną za te towary osobę, która je przechowuje, jeżeli są one przechowywane w innych miejscach wyznaczonych lub dopuszczonych przez organy celne;**
- k) nieposiadanie i niepozostawienie do dyspozycji organów celnych dokumentów załączanych do zgłoszenia, wymaganych do zastosowania danej procedury zgodnie z art. 163 ust. 1 i art. 167 ust. 1. akapit drugi kodeksu, przez zgłaszającego towary do procedury celnej w chwili składania zgłoszenia celnego lub zgłoszenia uzupełniającego;
- l) niezłożenie przez zgłaszającego towary do procedury celnej, w przypadku zgłoszenia uproszczonego na mocy art. 166 kodeksu lub wpisu do rejestru zgłaszającego na mocy art. 182 kodeksu, zgłoszenia uzupełniającego we właściwym urzędzie celnym i w określonym terminie zgodnie z art. 167 ust. 1 kodeksu;
- m) usunięcie lub zniszczenie środków identyfikacyjnych umieszczonych przez organy celne na towarach, opakowaniach lub środkach transportu bez wcześniejszego upoważnienia przez organy celne zgodnie z art. 192 ust. 2 kodeksu;
- n) niezamknięcie przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury uszlachetniania czynnego procedury celnej w określonym terminie zgodnie z art. 257 kodeksu;
- o) niewywiezienie przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury uszlachetniania biernego towarów wadliwych w terminie zgodnie z art. 262 kodeksu;
- p) prowadzenie prac budowlanych w wolnym obszarze celnym bez **uprzedniej** zgody organów celnych zgodnie z art. 244 ust. 1 kodeksu;
- q) nieuiszczenie należności celnych przywozowych lub wywozowych przez osobę zobowiązaną do zapłaty w określonym terminie zgodnie z art. 108 kodeksu.
- qa) **niedostarczenie przez przedsiębiorcę, w odpowiedzi na żądanie organów celnych, wymaganych dokumentów i informacji w odpowiedniej formie i w rozsądnym terminie oraz nieudzielenie wszelkiej pomocy niezbędnej do zakończenia formalności celnych lub kontroli zgodnie z art. 15 ust. 1 kodeksu;**
- qb) **niewypełnienie przez posiadacza decyzji dotyczącej stosowania przepisów prawa celnego obowiązków wynikających z tej decyzji zgodnie z art. 23 ust. 1 kodeksu;**
- qc) **niepoinformowanie bez zwłoki organów celnych przez posiadacza decyzji dotyczącej stosowania przepisów prawa celnego o wszelkich okolicznościach zaistniałych po wydaniu decyzji przez te organy, a wpływających na jej dalsze stosowanie lub na jej treść, zgodnie z art. 23 ust. 2 kodeksu;**

Środa, 5 lipca 2017 r.

- qd) nieprzedstawienie przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury tranzytu unijnego towarów w nienaruszonym stanie w urzędzie celnym przeznaczenia w wyznaczonym terminie zgodnie z art. 233 ust. 1 lit. a) kodeksu;
- qe) rozładowanie lub przeładowanie towarów ze środka transportu, którym są przewożone, bez pozwolenia organów celnych lub w miejscach, które nie zostały wyznaczone lub dopuszczone przez te organy, zgodnie z art. 140 kodeksu;
- qf) składowanie towarów w magazynach czasowego składowania lub w składach celnych bez pozwolenia organów celnych zgodnie z art. 147 i 148 kodeksu;
- qg) niewykonanie przez posiadacza pozwolenia lub osobę uprawnioną do korzystania z procedury obowiązków wynikających ze składowania towarów objętych procedurą składowania celnego zgodnie z art. 242 ust. 1 lit. a) i b) kodeksu;
- qh) przedstawienie organom celnym nieprawdziwych informacji lub fałszywych dokumentów wymaganych przez te organy zgodnie z art. 15 lub 163 kodeksu;
- qi) korzystanie przez przedsiębiorcę z niedokładnych lub niepełnych informacji lub nieautentycznych, niedokładnych lub nieważnych dokumentów w celu uzyskania od organów celnych:
 - (i) statusu upoważnionego przedsiębiorcy zgodnie z art. 38 kodeksu;
 - (ii) zgody na stosowanie zgłoszenia uproszczonego zgodnie z art. 166 kodeksu;
 - (iii) zgody na stosowanie innych uproszczeń celnych zgodnie z art. 177, 179, 182 lub 185 kodeksu lub
 - (iv) pozwolenia na objęcie towarów procedurami specjalnymi zgodnie z art. 211 kodeksu;
- qj) wprowadzenie towarów na obszar celny Unii lub wyprowadzenie towarów poza ten obszar bez przedstawienia ich organom celnym zgodnie z art. 139, 245 lub art. 267 ust. 2 kodeksu;
- qk) przetwarzanie towarów w składzie celnym bez zezwolenia organów celnych zgodnie z art. 241 kodeksu;
- ql) nabycie lub posiadanie towarów, których dotyczy jedno z naruszeń przepisów prawa celnego określonych w lit. qd) i qj) niniejszego artykułu. [Popr. 19]

Artykuł 4

Naruszenia przepisów prawa celnego popełnione w wyniku niedbalstwa

Państwa członkowskie zapewniają, aby następujące działania lub zaniechania stanowiły naruszenia przepisów prawa celnego, jeżeli dopuszczono się ich w wyniku niedbalstwa:

- a) nieobjęcie towarów nieuniijnych, które są czasowo składowane, procedurą celną lub niewywiezienie ich powrotnie przez przedsiębiorcę odpowiedzialnego za te towary w odpowiednim terminie zgodnie z art. 149 kodeksu;
- b) nieudzielenie organom celnym przez przedsiębiorcę wszelkiej pomocy niezbędnej do zakończenia formalności celnych lub kontroli zgodnie z art. 15 ust. 1 kodeksu;
- c) niewypełnienie przez posiadacza decyzji dotyczącej stosowania przepisów prawa celnego obowiązków wynikających z tej decyzji zgodnie z art. 23 ust. 1 kodeksu;
- d) niepoinformowanie niezwłocznie organów celnych przez posiadacza decyzji dotyczącej stosowania przepisów prawa celnego o wszelkich okolicznościach, które zaistniały po wydaniu decyzji przez te organy i mogą wpływać na jej dalsze obowiązywanie lub na jej treść, zgodnie z art. 23 ust. 2 kodeksu;
- e) nieprzedstawienie przez przedsiębiorcę organom celnym towarów wprowadzanych na obszar celny Unii zgodnie z art. 139 kodeksu;

Środa, 5 lipca 2017 r.

- ~~f) nieprzedstawienie przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury tranzytu unijnego towarów w nienaruszonym stanie w urzędzie celnym przeznaczenia w wyznaczonym terminie zgodnie z art. 233 ust. 1 lit. a) kodeksu;~~
- ~~g) nieprzedstawienie przez przedsiębiorcę organom celnym towarów wprowadzonych do wolnego obszaru celnego zgodnie z art. 245 kodeksu;~~
- ~~h) nieprzedstawienie przez przedsiębiorcę organom celnym towarów wyprowadzanych poza obszar celný Unii przy ich wyprowadzaniu zgodnie z art. 267 ust. 2 kodeksu;~~
- ~~i) rozładowanie lub przeładowanie towarów ze środka transportu, którym są przewożone, bez pozwolenia organów celnych lub w miejscach, które nie zostały wyznaczone lub uznane przez te organy, zgodnie z art. 140 kodeksu;~~
- ~~j) składowanie towarów w magazynach czasowego składowania lub w składach celnych bez pozwolenia organów celnych zgodnie z art. 147 i 148;~~
- ~~k) niewykonanie przez osobę uprawnioną do korzystania z procedury lub posiadacza pozwolenia obowiązków wynikających ze składowania towarów objętych procedurą składowania celnego zgodnie z art. 242 ust. 1 lit. a) i b) kodeksu. [Popr. 20]~~

Artykuł 5

Naruszenia unijnych przepisów prawa celnego popełnione umyślnie

~~Państwa członkowskie zapewniają, aby następujące działania lub zaniechania stanowiły naruszenia przepisów prawa celnego, jeżeli dopuszczono się ich umyślnie:~~

- ~~a) udzielenie lub przedstawienie organom celnym nieprawdziwych informacji lub fałszywych dokumentów wymaganych przez te organy zgodnie z art. 15 lub 163 kodeksu;~~
- ~~b) korzystanie przez przedsiębiorcę z fałszywych oświadczeń lub jakichkolwiek innych środków niezgodnych z prawem w celu uzyskania od organów celnych:
 - ~~(i) statusu upoważnionego przedsiębiorcy zgodnie z art. 38 kodeksu;~~
 - ~~(ii) zgody na stosowanie zgłoszenia uproszczonego zgodnie z art. 166 kodeksu;~~
 - ~~(iii) zgody na stosowanie innych uproszczeń celnych zgodnie z art. 177, 179, 182 i 185 kodeksu;~~
 - ~~(iv) pozwolenia na objęcie towarów procedurami specjalnymi zgodnie z art. 211 kodeksu;~~~~
- ~~e) wprowadzenie towarów na obszar celný Unii lub wyprowadzenie towarów poza ten obszar bez przedstawienia ich organom celnym zgodnie z art. 139, 245 lub 267 ust. 2 kodeksu;~~
- ~~d) niewypełnienie przez posiadacza decyzji dotyczącej stosowania przepisów prawa celnego obowiązków wynikających z tej decyzji zgodnie z art. 23 ust. 1 kodeksu;~~
- ~~e) niepoinformowanie niezwłocznie organów celnych przez posiadacza decyzji dotyczącej stosowania przepisów prawa celnego o wszelkich okolicznościach, które zaistniały po wydaniu decyzji przez te organy i mogą wpływać na jej dalsze obowiązywanie lub na jej treść, zgodnie z art. 23 ust. 2 kodeksu;~~
- ~~f) przetwarzanie towarów w składzie celnym bez zezwolenia organów celnych zgodnie z art. 241 kodeksu;~~
- ~~g) nabycie lub posiadanie towarów, których dotyczy jedno z naruszeń przepisów prawa celnego określonych w art. 4 lit. f) i literze e) niniejszego artykułu. [Popr. 21]~~

Środa, 5 lipca 2017 r.

Artykuł 6

Podżeganie, pomocnictwo oraz usiłowanie

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby podżeganie lub pomocnictwo w odniesieniu do działań lub zaniechań, o których mowa w art. 5 **8b ust. 2**, stanowiło naruszenie przepisów prawa celnego.
2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby usiłowanie działania lub zaniechania, o których mowa w art. 5 3 lit. b **qi))** lub **ej)**, stanowiło naruszenie przepisów prawa celnego. **[Popr. 22]**

Artykuł 7

Błąd organów celnych

Działania lub zaniechania, o których mowa w art. 3 ~~4~~ i 6, nie stanowią naruszeń przepisów prawa celnego, jeżeli są one wynikiem błędu organów celnych **zgodnie z art. 119 kodeksu. Organy celne ponoszą odpowiedzialność za szkodę wynikającą z takich błędów.** **[Popr. 23]**

Artykuł 8

Odpowiedzialność osób prawnych

1. Państwa członkowskie zapewniają pociągnięcie osób prawnych do odpowiedzialności za naruszenia przepisów prawa celnego, **o których mowa w art. 3 i 6** popełnione na ich korzyść przez jakąkolwiek osobę działającą indywidualnie albo wchodzącą w skład organu osoby prawnej i zajmującą w niej pozycję kierowniczą, w oparciu o:

- a) upoważnienie do reprezentowania osoby prawnej;
- b) upoważnienie do podejmowania decyzji w imieniu osoby prawnej;
- c) upoważnienie do sprawowania kontroli w ramach tej osoby prawnej. **[Popr. 24]**

2. Państwa członkowskie zapewniają także pociągnięcie do odpowiedzialności osób prawnych, w przypadkach gdy brak nadzoru lub kontroli ze strony osoby, o której mowa w ust. 1, umożliwił popełnienie na korzyść tej osoby prawnej naruszenia przepisów prawa celnego przez osobę działającą pod zwierzchnictwem osoby, o której mowa w ust. 1.

3. Odpowiedzialność osoby prawnej na mocy ust. 1 i 2 pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności osób fizycznych, które popełniły naruszenie przepisów prawa celnego.

3a. Do celów niniejszej dyrektywy „osoba prawna” oznacza każdy podmiot posiadający osobowość prawną na mocy prawa właściwego, z wyjątkiem państw i organów publicznych wykonujących władzę publiczną oraz publicznych organizacji międzynarodowych. **[Popr. 26]**

Artykuł 8a

Czynniki, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie, czy naruszenie jest mniejszej wagi

1. **Decydując, czy dane naruszenie, o którym mowa w art. 3, jest mniejszej wagi, państwa członkowskie zapewniają, że od początku procesu stwierdzenia, czy popełniono naruszenie przepisów prawa celnego, ich właściwe organy uwzględniają wszelkie stosowne okoliczności, które mają zastosowanie, w tym następujące elementy:**

- a) **naruszenie popełniono w wyniku niedbalstwa;**
- b) **dane towary nie są objęte zakazami lub ograniczeniami, o których mowa w art. 134 ust. 1 zdanie drugie i art. 267 ust. 3 lit. e) kodeksu;**
- c) **naruszenie ma niewielki lub zerowy wpływ na wysokość należnych cel;**
- d) **w czasie postępowania osoba odpowiedzialna za naruszenie rzeczywiście współpracuje z właściwym organem;**
- e) **osoba odpowiedzialna za naruszenie dobrowolnie ujawnia naruszenie, jeżeli naruszenie to nie jest jeszcze przedmiotem czynności dochodzeniowej, o której wiadomo osobie odpowiedzialnej za naruszenie;**

Środa, 5 lipca 2017 r.

- f) osoba odpowiedzialna za naruszenie może wykazać, że podejmuje znaczne wysiłki, aby dostosować się do unijnych przepisów prawa celnego, przez potwierdzenie wysokiego poziomu kontroli jej czynności, np. z wykorzystaniem systemu zapewniania zgodności;
- g) osoba odpowiedzialna za naruszenie to małe lub średnie przedsiębiorstwo bez wcześniejszego doświadczenia w sprawach celnych.
2. Właściwe organy uznają dane naruszenie za mające mniejszą wagę tylko wtedy, gdy w odniesieniu do naruszenia nie występują okoliczności obciążające, o których mowa w art. 8b. [Popr. 27]

Artykuł 8b

Czynniki, które należy wziąć pod uwagę przy ocenie, czy naruszenie jest poważne

1. Decydując, czy dane naruszenie, o którym mowa w art. 3 lub 6, jest poważne, państwa członkowskie zapewniają, że od początku procesu stwierdzenia, czy popełniono naruszenie przepisów prawa celnego, ich właściwe organy uwzględniają wszystkie następujące okoliczności, które mają zastosowanie:
- a) naruszenie zostało popełnione umyślnie;
- b) naruszenie utrzymywało się przez długi okres, co wskazuje na jego zamierzone kontynuowanie;
- c) wystąpiło podobne lub powiązane naruszenie ciągle lub powtarzające się, tzn. popełnione więcej niż jeden raz;
- d) naruszenie ma znaczny wpływ na wysokość niezapłaconych należności celnych przywozowych lub wywozowych;
- e) dane towary są objęte zakazami lub ograniczeniami, o których mowa w art. 134 ust. 1 zdanie drugie i art. 267 ust. 3 lit. e) kodeksu;
- f) osoba odpowiedzialna za naruszenie odmawia współpracy lub pełnej współpracy z właściwym organem;
- g) osoba odpowiedzialna za naruszenie już wcześniej popełniała naruszenia.
2. Naruszenia, o których mowa w art. 3 lit. f), g), p), qi) i qj), stanowią poważne naruszenia ze względu na sam ich charakter. [Popr. 28]

Artykuł 9

Sankcje **inne niż karne** za **mniejszej wagi** naruszenia przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3

1. **Oprócz odzyskania niezapłaconych należności celnych państwa** członkowskie zapewniają nakładanie skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających sankcji **innych niż karne** za naruszenia przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3 i które zgodnie z art. 8a uznano za naruszenia **mniejszej wagi**, przy następujących ograniczeniach:
- a) gdy naruszenie przepisów prawa celnego dotyczy określonych towarów **ma związek z niezapłaconymi cłami**, kara pieniężna wynosi ~~od 1% do 5% wartości tych towarów~~ **70 % kwoty niezapłaconych cel;**
- b) gdy naruszenie przepisów prawa celnego nie dotyczy określonych towarów **ma związku z niezapłaconymi cłami**, kara pieniężna wynosi ~~od 150 EUR do 7 500 EUR~~.
2. Decydując o wysokości nakładanych sankcji przy uwzględnieniu ograniczeń, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają uwzględnienie wszystkich stosownych okoliczności wymienionych w art. 8a. [Popr. 29]

Środa, 5 lipca 2017 r.

Artykuł 10

~~Sankcje za naruszenia przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 4~~

~~Państwa członkowskie zapewniają nakładanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszących sankcji za naruszenia przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 4, przy następujących ograniczeniach:~~

- ~~a) gdy naruszenie przepisów prawa celnego dotyczy określonych towarów, kara pieniężna wynosi do 15 % wartości tych towarów;~~
- ~~b) gdy naruszenie przepisów prawa celnego nie dotyczy określonych towarów, kara pieniężna wynosi do 22 500 EUR. [Popr. 30]~~

Artykuł 11

~~Sankcje **inne niż karne** za **poważne** naruszenia przepisów prawa celnego, o których mowa w art 5 i 6~~

~~1. **Oprócz odzyskania niezapłaconych należności celnych państwa** członkowskie zapewniają nakładanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszących sankcji **innych niż karne** za naruszenia przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3 i 6 i **które zgodnie z art. 8b uznano za poważne**, przy następujących ograniczeniach:~~

- ~~a) gdy naruszenie przepisów prawa celnego dotyczy określonych towarów **ma związek z niezapłaconymi clamii**, kara pieniężna wynosi do 30 % wartości tych towarów **od 70 % do 140 % kwoty niezapłaconych cel;**~~
- ~~aa) **gdy naruszenie przepisów prawa celnego ma związek nie z niezapłaconymi clamii, lecz z wartością towarów, kara pieniężna wynosi od 15 % do 30 % wartości towarów;**~~
- ~~b) gdy naruszenie przepisów prawa celnego nie dotyczy określonych **ma związku ani z niezapłaconymi clamii, ani z wartością** towarów, kara pieniężna wynosi do **od 7 500 45 000 EUR.**~~

~~2. **Decydując o wysokości nakładanych sankcji przy uwzględnieniu ograniczeń, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają uwzględnienie wszystkich stosownych okoliczności wymienionych w art. 8a i art. 8b ust. 1.** [Popr. 31]~~

Artykuł 11a

~~Pozostałe sankcje **inne niż karne** za **poważne** naruszenia~~

~~1. **Oprócz sankcji wymienionych w art. 11 i przy zachowaniu zgodności z kodeksem państwa członkowskie mogą nałożyć następujące sankcje niepieniężne w przypadku popełnienia poważnego naruszenia:**~~

- ~~a) stała lub tymczasowa konfiskata towarów;~~
- ~~b) zawieszenie wydanego pozwolenia.~~

~~2. **Zgodnie z kodeksem państwa członkowskie przewidują, że decyzje o przyznaniu statusu upoważnionego przedsiębiorcy są odwoływane w razie popełnienia poważnych lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego.** [Popr. 32]~~

Artykuł 11b

~~Przegląd~~

~~1. **Od dnia ... [pięć lat od dnia wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja wraz z właściwymi organami państw członkowskich dokonuje przeglądu wysokości kar pieniężnych mających zastosowanie zgodnie z art. 9 i 11. Celem procedury przeglądu jest zapewnienie większej zbieżności wysokości kar pieniężnych nakładanych w unii celnej, aby zharmonizować jej funkcjonowanie.**~~

Środa, 5 lipca 2017 r.

2. Komisja publikuje co roku szczegółowe informacje o sankcjach nałożonych przez państwa członkowskie za naruszenia przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3 i 6.

3. Państwa członkowskie zapewniają przestrzeganie przepisów prawa celnego w rozumieniu art. 5 pkt 2 kodeksu oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012⁽¹⁾. [Popr. 33]

Artykuł 11c

Ugoda

Państwa członkowskie ustanawiają procedurę ugody umożliwiającą właściwym organom zawarcie porozumienia z osobą odpowiedzialną za naruszenie w celu zamknięcia sprawy o naruszenie przepisów prawa celnego, jako alternatywę dla wszczęcia lub prowadzenia postępowania sądowego, w zamian za co dana osoba akceptuje niezwłocznie wykonalną sankcję.

Jeżeli jednak wszczęto już postępowanie sądowe, właściwe organy mogą zawrzeć ugodę tylko za zgodą organu sądowego.

Komisja dostarcza wytycznych dotyczących procedur ugody, by zapewnić danie osobie odpowiedzialnej za naruszenie możliwości zawarcia ugody zgodnie z zasadą równego traktowania i przy zachowaniu przejrzystości, a także publikowanie wyników procedury w odniesieniu do wszystkich zawartych uгод. [Popr. 34]

Artykuł 12

Skuteczne stosowanie sankcji i wykonywanie przez właściwe organy uprawnień do nakładania sankcji

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy, określając rodzaj i poziom sankcji za naruszenia przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3 do 6, uwzględniły wszelkie istotne okoliczności, w tym odpowiednio:

- a) wagę i czas trwania naruszenia prawa;
- b) fakt, czy osoba odpowiedzialna za naruszenie jest upoważnionym przedsiębiorcą;
- c) kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych, których zapłaty uniknięto;
- d) fakt, czy dane towary podlegają zakazom lub ograniczeniom, o których mowa w art. 134 ust. 1 zdanie drugie kodeksu oraz w art. 267 ust. 3 lit. e) kodeksu, lub stanowią zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego;
- e) poziom współpracy osoby odpowiedzialnej za naruszenie prawa z właściwym organem;
- f) wcześniejsze naruszenia popełnione przez osobę odpowiedzialną za dane naruszenie prawa. [Popr. 35]

Artykuł 12a

Zgodność

Państwa członkowskie zapewniają udostępnianie zainteresowanym stronom wytycznych i publikacji dotyczących sposobu zapewnienia i utrzymania zgodności z unijnymi przepisami prawa celnego w łatwo dostępnej, zrozumiałej i aktualnej formie. [Popr. 36]

Artykuł 13

Przedawnienie

1. Państwa członkowskie zapewniają czteroletni termin przedawnienia w przypadku **wszczęcia** postępowań dotyczących któregośkolwiek z naruszeń przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3 do 6, **przy czym termin rozpoczyna bieg oraz dopilnowują, aby bieg terminu rozpoczynał się** w dniu popełnienia naruszenia przepisów prawa celnego.
2. Państwa członkowskie zapewniają rozpoczęcie biegu terminu przedawnienia, w przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń przepisów prawa celnego, w dniu, w którym zaprzestano działania lub zaniechania stanowiącego naruszenie przepisów prawa celnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008 (Dz.U. L 303 z 31.10.2012, s. 1).

Środa, 5 lipca 2017 r.

3. Państwa członkowskie zapewniają przerwanie biegu ~~terminu~~ **okresu** przedawnienia przez czynność właściwego organu, o ~~którym~~ **której** dana osoba jest informowana, ~~w związku~~ **związana** z dochodzeniem lub postępowaniem sądowym dotyczącym tego ~~samego~~ naruszenia przepisów prawa celnego. ~~Termin,~~ **lub przez czynność osoby odpowiedzialnej za naruszenie. Bieg terminu** przedawnienia ~~rozpoczyna bieg w dniu podjęcia~~ **jest kontynuowany od dnia zakończenia** czynności przerywającej przedawnienie.

4. ~~Państwa członkowskie zapewniają wykluczenie możliwości wszczęcia lub kontynuowania jakiegokolwiek postępowania dotyczącego któregośkolwiek z~~ **Bez uszczerbku dla art. 14 ust. 2 państwa członkowskie zapewniają przedawnienie możliwości wszczęcia lub kontynuowania wszelkich postępowań dotyczących** naruszeń przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3 ~~de~~ **lub 6, niezależnie od przerwania okresu przedawnienia, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu,** po upływie ośmiu lat od dnia, o którym mowa w ust. 1 lub 2 **niniejszego artykułu.**

5. Państwa członkowskie zapewniają trzyletni termin przedawnienia przy egzekwowaniu decyzji o nałożeniu sankcji. Termin ten rozpoczyna bieg w dniu, w którym decyzja ta staje się ostateczna.

6. Państwa członkowskie określają przypadki, w których terminy przedawnienia określone w ust. 1, 4 i 5 zostają zawieszane. [Popr. 37]

Artykuł 14

Zawieszenie postępowania

1. Państwa członkowskie zapewniają zawieszenie postępowania administracyjnego dotyczącego któregośkolwiek z naruszeń przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3 i 6, w przypadku gdy przeciwko tej samej osobie w związku z tymi samymi faktami wszczęto postępowania karne.

2. Państwa członkowskie zapewniają zaprzestanie zawieszonych postępowania administracyjnego dotyczącego któregośkolwiek z naruszeń przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3 i 6, w przypadku gdy postępowanie karne, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zostało ostatecznie zakończone. W innych przypadkach zawieszony postępowanie administracyjne dotyczące któregośkolwiek z naruszeń przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3 i 6, może zostać wznowione.

Artykuł 15

Właściwość

1. Państwa członkowskie zapewniają swoją właściwość w sprawach naruszeń przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3 i 6, zgodnie z dowolnym z następujących kryteriów:

- a) naruszenie przepisów prawa celnego zostało popełnione w całości lub w części na terytorium tego państwa członkowskiego;
- b) osoba popełniająca naruszenie przepisów prawa celnego jest obywatelem tego państwa członkowskiego;
- c) towary, których dotyczy naruszenie przepisów prawa celnego, znajdują się na terytorium tego państwa członkowskiego.

2. W przypadku gdy więcej niż jedno państwo członkowskie uznaje się za właściwe w sprawie tego samego naruszenia przepisów prawa celnego, państwa członkowskie zapewniają właściwość tego państwa członkowskiego, w którym przeciwko tej samej osobie w związku z tymi samymi faktami prowadzi się postępowanie karne. Jeżeli nie jest możliwe określenie właściwości na mocy ust. 1, państwa członkowskie zapewniają właściwość tego państwa członkowskiego, którego właściwe organy jako pierwsze wszczęły postępowanie dotyczące naruszenia przepisów prawa celnego przeciwko tej samej osobie w związku z tymi samymi faktami.

Artykuł 16

Współpraca między państwami członkowskimi

Państwa członkowskie współpracują ze sobą i wymieniają się informacjami niezbędnymi w postępowaniach dotyczących działań lub zaniechań stanowiących naruszenie przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3 ~~de~~ **i 6**, w szczególności w przypadkach gdy więcej niż jedno państwo członkowskie wszczęło postępowanie przeciwko tej samej osobie w związku z tymi samymi faktami. **Współpraca między państwami członkowskimi ma na celu zwiększenie skuteczności kontroli celnych dotyczących towarów oraz zharmonizowanie procedur na obszarze Unii.** [Popr. 38]

Środa, 5 lipca 2017 r.

Komisja nadzoruje współpracę państw członkowskich w celu opracowania kluczowych wskaźników skuteczności kontroli i sankcji celnych, rozpowszechniania najlepszych praktyk i koordynacji szkoleń funkcjonariuszy organów celnych. [Popr. 39]

Artykuł 17

Zajęcie

Państwa członkowskie zapewniają możliwość tymczasowego zajęcia przez właściwe organy wszelkich towarów, środków transportu ~~oraz wszelkich~~ **lub** innych środków wykorzystanych do popełnienia naruszeń przepisów prawa celnego, o których mowa w art. 3 ~~do~~ i 6. **Jeżeli po nałożeniu sankcji państwo członkowskie stosuje stałą konfiskatę takich towarów, może podjąć decyzję o ich zniszczeniu, ponownym użyciu lub recyklingu, stosownie do sytuacji.** [Popr. 40]

Artykuł 18

Sprawozdanie Komisji i przegląd

Do dnia [1 maja 2019 r.] Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy, w którym ocenia, w jakim zakresie państwa członkowskie podjęły środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat pozostałych elementów egzekwowania unijnych przepisów prawa celnego, np. nadzoru, kontroli i dochodzenia, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym dotyczącym uzupełnienia niniejszej dyrektywy. [Popr. 41]

Artykuł 18a

Sprawozdawczość państw członkowskich

Aby umożliwić Komisji ocenę stosowania niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie przekazują Komisji dane statystyczne dotyczące naruszeń oraz wskazujące, jakie sankcje nałożono w wyniku tych naruszeń. Informacje te przekazuje się corocznie, począwszy od wejścia w życie niniejszej dyrektywy. Komisja może wykorzystać te dane w przeglądzie niniejszej dyrektywy w celu lepszego zbliżenia krajowych systemów sankcji. [Popr. 42]

Artykuł 19

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 1 maja 2017 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Środa, 5 lipca 2017 r.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 21

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w ...,

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący
